

Excursió per la Serra de la Carrasca amb el mar al fons. Foto: Josep Castells

Sortim del poble veí de Vall d'Ebo pel camí del calvari, el que per aquí en diem Via Crucis, i vinga amunt entre ametllers i oliveres fins a la carena, la suada ha valgut la pena, les vistes son espectaculars, el Mongó, el mar, diversos pobles de les valls, el cim d'Aitana, la Serrella i Alfaro, diuen que en dies clars es veu fins Eivissa, però avui la calitja no ho permet. Més enllà prenem la ruta de les escaletes, senda antiga construïda en zig-zaga i escalons que comunica el poble de Benimaurell amb la partida de les Jubees de Dalt, sort que el fem de baixada, perquè sinó se'n queda fins al gorro d'escales, és una obra excepcional i espectacular.

Continuem el camí fins arribar al llit del riu Girona, aquest tram s'anomena barranc de l'Infern per les grans alçaries de les parets que l'encaixonen. Fora d'èpoques de molta pluja és ben sec, aquí desapareix tot el camí, cal seguir el llit del riu entre grans roques erosionades i arrodonides per la força de l'aigua.

A mesura que el remuntem, es va fent més ample i després d'un revolt el deixarem per tornar al poble d'Ebo.

A la tarda-vespre segueixen les xerrades culturals, una a càrrec d'Honorat Ros i Ignasi Mora expliquen el present i el futur de la vall d'Alcalà, amb un passat força esplendorós però un futur més aviat complicat, representat amb la festa de final de curs d'ara fa cinc anys de l'escola d'Alcalà de la Jovara, un acte molt alegre, però que tenia un rerafons amarg, amb només tres alumnes suposava el tancament definitiu de l'escola. La gent marxa a ciutat i les poblacions de muntanya sols es veuen com el lloc per anar-hi a fer la passejada el diumenge al matí. El càmping d'Alcalà és un intent perquè la població es consolidi, però serà suficient? Son reflexions que surten durant la xerrada, és trist que no se sàpiga apreciar el clima de la vall d'Alcalà "tan benigno y sano que apenas se padecen allí otras dolencias que algunos catarros" com va escriure Pascual Madoz fa molts anys.

A continuació i a la sala de plens de l'Ajuntament d'Alcalà els representants de les entitats participants, feien valoració de l'Aplec d'enguany, un aplec ben pensat, ben organitzat i ben conduït pel Centre Excursionista de Pedreguer que ha tingut l'encert d'anar superant les dificultats d'infraestructura que comportava un poblet petit amb el muntatge d'un envelat per donar cabuda a tots els actes col·lectius i dinar de cloenda. Una programació molt ampla i variada que va rebre el recolzament excursionista amb una alta participació. 1200 assistents d'arreu dels Països Catalans.

A llarg de l'Aplec, durant els parlaments i especialment en aquell acte es tingué un emotiu record per l'Enric Poch i Romero que era el president del Centre Excursionista de Pedreguer i un entusiasta impulsor d'aquests Aplecs, mort recentment. Pel seu caràcter senzill i afable es va guanyar l'estima de tots, al llarg de molts anys fou el promotor de la participació de Pedreguer en tots els Aplecs, l'Enric fou també present enfront d'una àmplia participació de Pedreguer al nostre Aplec de Fontmartina. Precisament quan escric aquesta crònica m'assabento que el proper dissabte se li fa reconeixement, malauradament a títol pòstum amb el premi Jaume I, ja que la seva persona ha estat tota la seva vida, el que representa el premi, uns valors solidaris i humans i sobretot uns valors per la defensa i l'estima de la nostra terra i la nostra llengua.

La propera edició de l'Aplec que ja serà la 28ª edició, deu ni do, correspon al Principat i l'assumirà el Centre Excursionista de Catalunya.

Les activitats del diumenge acaben amb les Orquestres la Sonora del Maurà i la Romàntica Alternativa del Saladar, els que encara tenen ganes de marxa s'organitzen una revetlla alternativa amb instruments del país i els interessats en astronomia poden gaudir de la contemplació amb telescopi de la Lluna i Saturn gràcies a l'Associació Astronòmica de la Marina Alta.